

Publicerad 2017-07-11 12:01 av MinaTusenOchEn

(När färden är så långt bort något kan vara men avfärden är bara en millisekund bort)

Icke rummet

Dessa dagar, månader, år...

Det känns som att livet är ett rum, en plats där det finns människor, det finns saker, det finns tankar, det finns drömmar, det finns filosofi, det finns familj, det finns vänner, det finns böcker, det finns plågor, förpliktelser, en själ som gråter, en kropp som skriker, en mustasch som skrattar, ett skägg som växer utåt, händer som är rädda, händer som låtsas som att de inte är rädda, öron som är kåta, ögon som vill förföra, tårar som faller inåt...

Det finns denna plats, detta rum, som nonchalant kan kallas för livet, mitt huvud är som en pendel, ett klot på vilket det ritats några streck, lodrätta, horisontella, djupa, krökta, sneda, krokiga streck, streck som vill sträcka ut, nå till andra sidan... lösa streck som ibland faller av medan huvudet pendlar mellan rummet och icke rummet...

Och jag tänker på andra icke existerande saker som vilselett mig förut!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MinaTusenOchEn med Poeter.se id #87829 innehar upphovsrätten